EEN WEEKBLAD MET MICKEY EN KUIFJE

Pep

Nr. 2 11 januari 1964

Voor abonnees 35 ct.

Losse nummers 45 ct.

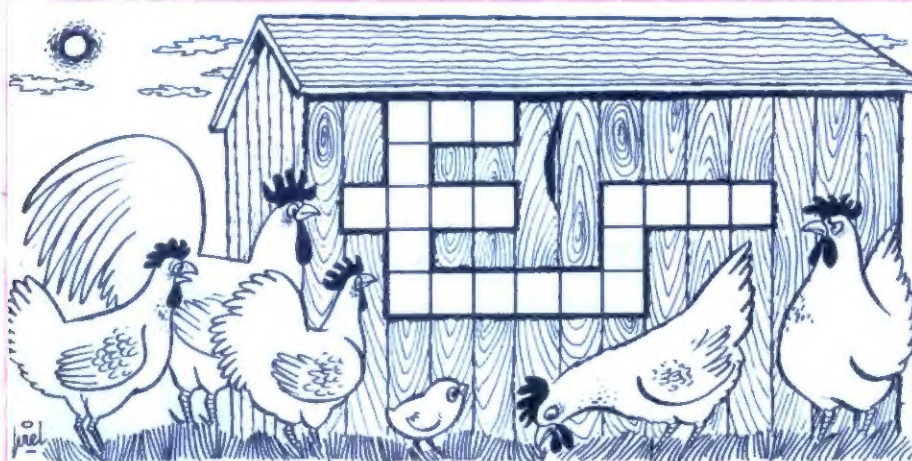

HALLO, beste vrienden!

WIJ hebben er deze week 'ns een echt fijn winters nummer van gemaakt. Op de foto hierbij zie je de Zweedse ijsbreker „Ymer" zich door het dikke ijs heenwerken dat vorig jaar de Zweedse havens volkomen afsloot. De PEP-plaat van deze week laat ons ook een ijsbreker zien, een heel bijzondere ijsbreker. Het is de Russische „Lenin", die wordt aangedreven door atoomkracht. Dan weet je misschien dat in de auto-rensport januari, februari, maart en april de stille maanden zijn. Toch heeft er in één van deze maanden een evenement plaats dat in bekendheid en voor de autorijders in beruchtheid zeker niet hoeft onder te doen voor welke Grand Prix dan ook: de Rallye de Monte Carlo! Maus Gatsonides, de Nederlandse rallyrijder, is nu al enkele jaren aan 't proberen een punt te zetten achter zijn roemrijke loopbaan, maar ook dit jaar is het hem weer niet gelukt. Als op zaterdag 18 januari het startschot voor de 33ste Rallye de Monte Carlo valt, zal in Parijs tussen zoveel andere deelnemers de Hillman met Gatsonides en Ilcken aan de zware tocht beginnen. Wij hebben hem thuis opgezocht en hem over zijn ervaringen gevraagd. Op pagina 10 en 11 is hij aan het woord! Voor nòg een winterfestijn, de Elfstedentocht, hebben wij in de PEP die volgende week komt, wat pagina's opengehouden!

Voor Pientere PEP Puzzelaars

„Ik ben de baas in huis," zei de heer van het hok. „Maak nou niet zoveel praatjes," antwoordden de dames: „Wij zijn zó belangrijk, dat de mensen wel vier verschillende namen voor ons hebben bedacht." „Sommige van die namen gelden voor onze hele diersoort en dus ook voor mij," zei de baas.
„En toch geven ze jou haast altijd dezelfde naam," hielden de dames vol. Het kleintje liet ook zijn stemmetje horen: „Maar ik heb de langste naam," schepte hij op.
Probeer nu eens de zes namen te vinden waarover het hier gaat. De vier namen van de dames zullen je wel het moeilijkste vallen. Maar als we je vertellen dat in twee ervan de letters OE staan, kom je misschien wat dichter bij de oplossing. De zes namen kun je invullen in de vakjes van het schema dat op het hok staat. Dat is geen gemakkelijk werkje, want de „kruisende" letters moeten natuurlijk kloppen. Als dat je gelukt is, weet je zeker dat je de zes namen hebt gevonden die wij bedoelen. Schrijf die zes namen op een briefkaart en stuur deze vóór 16 januari naar Pep, Postbus 1444, Amsterdam.
Vergeet je eigen naam en adres niet en schrijf in de linkerbovenhoek aan de adreszijde van de briefkaart: Pep-prijsvraag nr. 2.

DB PRIJZEN

1e prijs: horloge; 2e prijs: fototoestel; 3e prijs: tafeltennisspel; 4e prijs: kruiswoordspel; 20 troostprijzen: een boek.

DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG Nr. 47:

1e prijs: Jannie Kop, Ruwaardstraat 67 A, Rotterdam-6; 2e prijs: Kees v. Aert, Veldstr. 80, Zundert; 3e prijs: Lex en Rob de Ridder, Amsterd.straatweg 961, Utrecht; 4e prijs: Marion en Rudy Burghout, Zwaluwstr. 56, Haarlem-N. De winnaars van een troostprijs krijgen deze, zonder dat hun naam in PEP komt te staan, thuisgestuurd.

DE OPLOSSING van prijsvraag nr. 52 is: PIEK.

BELFAST (Ierland)

Mister Francis Baxter prees zijn klanten een heel bijzondere barometer aan. Hij beweerde dat het weer zich naar het instrument zou richten... tot een klant in de stromende regen naar hem toekwam met een van zijn barometers, die op mooi weer stond. „Ik wou 'ns iets fijns geven aan mijn medemensen," zei de slimme koopman toen hij voor de rechter stond.

NEW YORK (U.S.A.)

Het stond op het mededelingenbord van een grote firma in New York: „Onvoorziene redenen voor afwezigheid, zoals ziekte of een ongeval, moeten uiterlijk drie weken voor de finale van het basketball-toernooi worden opgegeven, zodat hiermee tijdig rekening kan worden gehouden." Het lukte de bedienden van die firma niet zich aan dit voorschrift te houden...

BONN (W.-Duitsland)

Er is een voorstel gekomen om het hoofd van de toekomstige centrale controle op de versheid van eieren de titel „Bondsopperei-stempelaar te geven. Hij zou dan aangesproken dienen te worden met „meneer het Bondsopperei". Wij kunnen niet anders doen dan het hoofd schudden, en tegen de tijd dat het inderdaad zo ver is, mompelen: „Ei, ei, Bondsopperei!"

Ton en Tineke

door Franquin

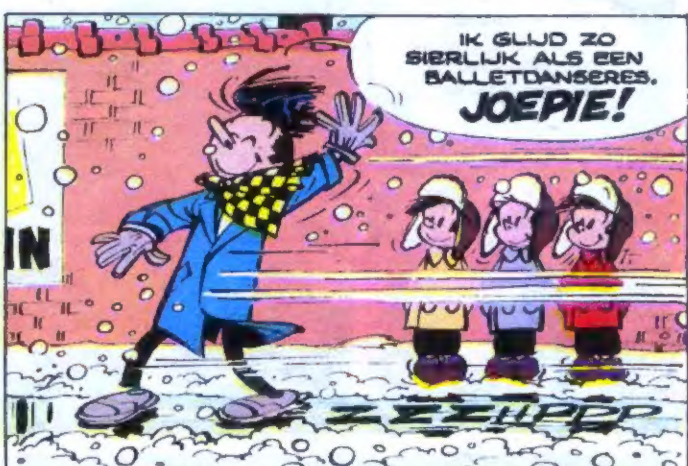

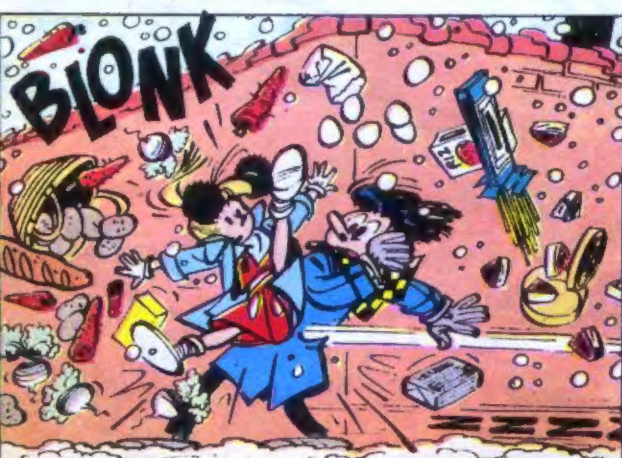

Pep
in het land van BOEM-BOEM

Dank zij Stef zijn Pep, professor Bombast en meneer Baseck erin geslaagd een woedende olifant tot bedaren te brengen en gevangen te nemen....

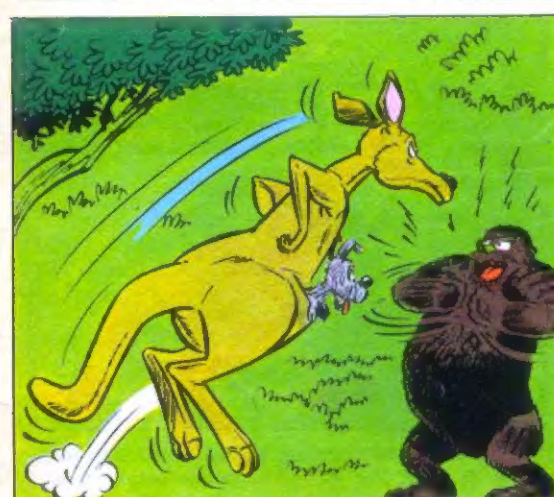

WORDT VERVOLGD

OPERATIE

PANG PANG

Dank u, dokter. Zonder u...
De stroom zit vol gevaarlijke dieren. Laten we teruggaan.

De „Liberia Air", zei je? Dat is een kleine luchtvaartmaatschappij in Monrovia. De vliegtuigen brengen soms nieuwe voorraden...
Bedoelt u daarmee dat dit vliegtuig is gebruikt zonder dat de maatschappij ervan wist?

Zodra ik terug ben, zal ik 'n onderzoek instellen bij de „Liberia Air". Ik heb het registratienummer. Ik zou wel 'ns willen weten hoe dat toestel hier komt!

Maar intussen keert de ziekenverpleger, de agent van de inlichtingendienst van meneer X, terug...

Zodra hij landt, hoort hij dat Dan is aangekomen. Zijn afwezigheid verontrust hem.
Dus hij is met dokter Richard vertrokken? Verdraaid! Ik moet direct „Liberia Air" waarschuwen!

En de ziekenverpleger, tevens telegrafist der nederzetting, brengt zijn vrienden op de hoogte.

In Monrovia...
Nu is het jouw beurt, Grant! Saboteer de zender om de dokter van de buitenwereld af te snijden. Wij houden ons met de rest bezig... en met Cooper! Om te voorkomen dat iemand er vandoor gaat, zeg je hun het volgende...

Als de „Blauwe Driehoek" in de nederzetting terugkomt...

Ja dokter, ik was de laatste die Monrovia mocht verlaten. Alle steden zijn van de buitenwereld afgesneden. Er is een geheimzinnige ziekte uitgebroken.
Zou het dezelfde ziekte zijn als hier?

Dan moet ik de „Liberia Air" via de radio zien te bereiken...
„Liberia Air"! Zou hij er achter zijn?

Via de radio? Onmogelijk! Een krankzinnig geworden zieke heeft het toestel vernield...
Ai! Dat is pech hebben. Dan vlieg ik nu onmiddellijk zelf naar Monrovia. Vanavond kan ik et zijn.

JUPITER !

Onder de negers in Liberia is een geheimzinnige ziekte uitgebroken, waar een bende smokkelaars de hand in schijnt te hebben. Tijdens zijn bezoek aan dr. Richard in Liberia ontdekt Dan Cooper het wrak van een vliegtuig van de „Liberia Air"....

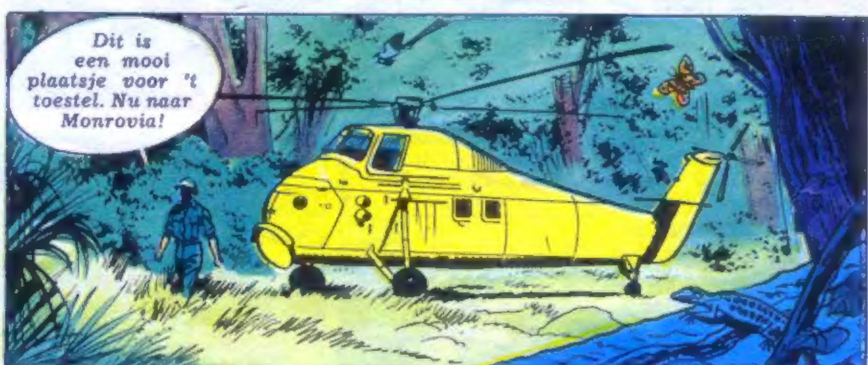

Twee uur later sluipt een schaduw behoedzaam naar het vliegveld van „Liberia Air"...

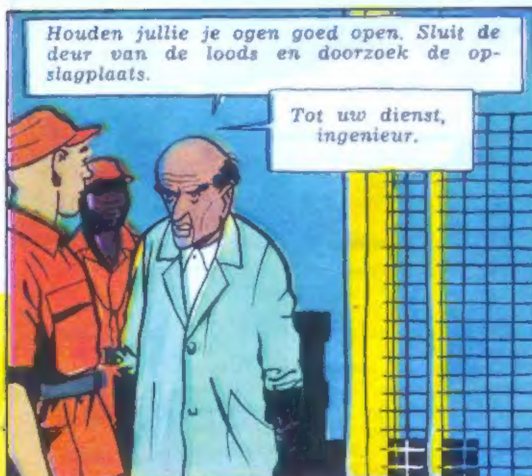

Enkele minuten gaan voorbij...

De deuren van de loods worden geopend...

De straalmotoren gieren...

EN...

WORDT VERVOLGD

Maus Gatsonides! In zijn handen de beker die hij in 1953 meenam uit Monte Carlo, toen hij daar als eerste eindigde.

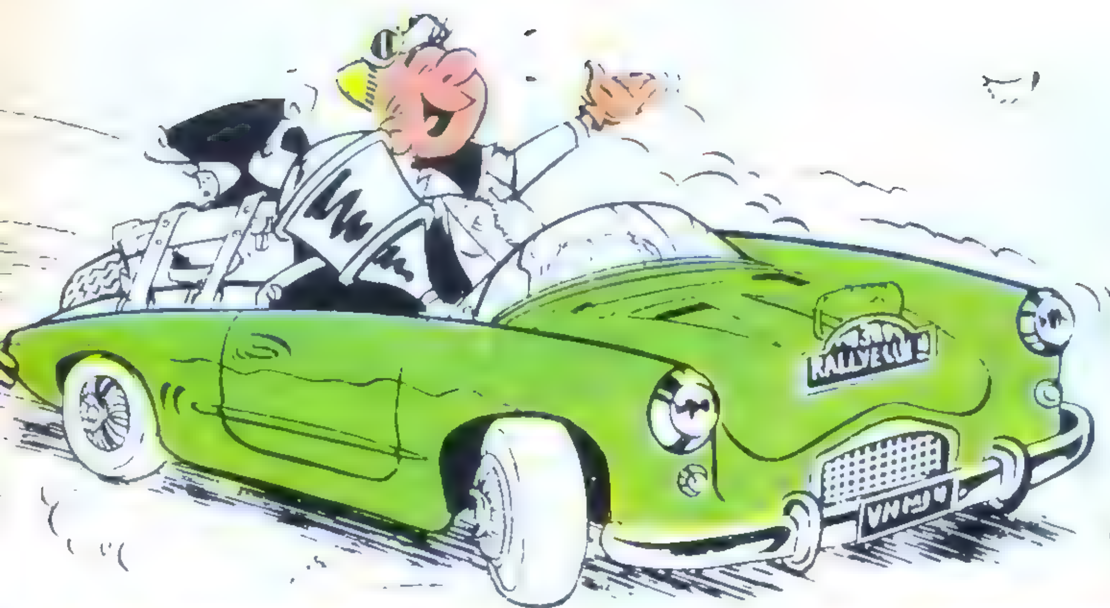

DE MAN DIE HE

HIJ woont in Bentveld, in een huis vol bekers, plakken en andere prijzen en herinneringen aan zoveel races en rally's, dat ieder ander het met een derde ervan al mooi genoeg gevonden zou hebben; maar hij kan het eenvoudig niet laten. Zaterdag 18 januari is de start van de 33ste Rallye Monte-Carlo en heel wat deelnemers hebben verheugd opgekeken toen zij op de inschrijvingslijst zijn naam ontdekten. Heel wat deelnemers ook zullen even een benauwd gezicht getrokken hebben, want „Gatsonides" is nog altijd een naam die bij rally's ontzag inboezemt.

Twee tastbare herinneringen heeft hij, waaraan hij meer waarde hecht dan aan zijn kast vol bekers. De ene is een mahoniehouten plankje, waarop een zilveren plaatje is geschroefd met de tekst: „24 Heures du Mans, 24/25-6-1950. Aéro Minor. 1er Prix Categorie 750 cc. 2.490,67 km". Boven het plaatje hangt een scherf. Het is een stuk van een wiel. Tijdens de laatste minuten van die „24 uren van Le Mans", waar hij met Henk Hogeveen in een Tsjechische Aéro Minor zijn rondjes draaide, zag hij zijn rechter voorwiel opeens voor de wagen uit hobbelen. De Minor sloeg niet over de kop. Op de een of andere manier wist hij hem tot stilstand te brengen. Hij sprong eruit, greep een reservewiel, maar merkte toen dat hij de krik niet onder de wagen kon krijgen omdat die zo ongeveer op z'n buik lag. Met z'n twee handen tilde hij de Minor op, schopte de krik eronder, en vier minuten daarna was hij op weg naar de overwinning in zijn categorie. Een stukje van dat wiel hangt bij hem thuis, naast die tweede, zo mogelijk nog dierbaarder herinnering: een soort kettinkje, dat bestaat uit een medaille en een aantal plaatjes, op elk plaatje een jaartal. Het zijn er zestien, één voor elke Rallye Monte-Carlo die hij heeft uitgereden. Boven en onder de medaille uit steken de poten van een gouden V, de V van „vainqueur", overwinnaar. Eén keer is Maus Gatsonides als eerste in het eindklassement van deze rally geëindigd, in 1953. Toch is dit niet het grote hoogtepunt uit zijn opwindende loopbaan. Het jaar 1950 vond hem aan de start met een Humber Super Snipe, een plezierige snelle wagen, maar veel te zwaar om met zijn 95 paardekrachten op te kunnen tegen de 150 pk's van andere, aanzienlijk lichtere auto's. Er ging nog net geen hoongelach op toen hij ermee aan kwam zetten. Wèl zei een van de deelnemers: „Een hele fijne wagen. Ik zal er zeker zo een kopen ... als ik tachtig word!"

Maar het werd een bijzonder zware rally dat jaar. Tot Parijs was alles goed gegaan, maar toen begonnen de wegen glad te worden en kwam er een stuk waarop de bijrijder voortdurend uit het open dak hing om zout op de voorruit te wrijven zodat hij nog maar net de ijsvorming vóór kon blijven. Na Lyon kwam de Humber in een van de afschuwelijkste sneeuwstormen die ooit over dat gedeelte van Frankrijk joeg, en uiteindelijk kwamen er maar vijf

Gert

T NIET LATEN KAN

wagens zonder strafpunten in Monte Carlo aan. Eén van die vijf was de Humber van Gatsonides, die hij, Klaas Barendrecht en de Engelsman Robby Spencer om de talloze valstrikken heen hadden weten te loodsen. En Monte Carlo vergaapte zich aan de lobbes van Gatsonides. Maar groter nog was de verbijstering toen na de laatste proeven bleek dat de Humber Super Snipe op de tweede plaats beslag had weten te leggen. En wat nog nooit eerder gebeurd was en ook daarna niet meer is voorgekomen: de organisatoren lieten het volkslied spelen van de rijder die als twééde geëindigd was! Zo klonk daar het Wilhelmus voor deze — juist sportief gezien — zo geweldige prestatie. En Maus Gatsonides zal het zijn leven lang niet vergeten.

In 1936 deed hij voor het eerst mee aan de Rallye Monte-Carlo. Het was zijn eerste internationale wedstrijd. Driehonderd meter voor de finish klapte de wagen tegen een taxi op. Behalve wat builen hield hij er het vaste voornemen van over het jaar daarop wéér van de partij te zijn. Hij reed ook andere rally's: Luik-Rome-Luik, de Franse Alpen-rally, de Lissabon-rally, en de prijzenkast werd steeds voller. Hij was begonnen als amateur, werd na de oorlog fabrieksrijder, en kwam eind 1957 tot de ontdekking dat hij dat jaar driehonderd dagen van huis was geweest, driehonderd dagen waarin hij 35.000 km had gevlogen en 115.000 km had gereden!

Een paar jaar daarna besloot hij er een punt achter te zetten. Rally's rijden is een dure sport. Het kost veel en veel meer geld dan het je opbrengt, zelfs als je een toprijder bent. Maar toen kwamen ze weer vragen of hij het niet nog één keer wilde doen. Tegen de eerste zei hij: „Nee!" Tegen de tweede: „Ik zal er nog 'ns over denken." Tegen de derde: „Nee, toch maar niet." En tegen de vierde: „Goed, ik doe mee!"

Want het idee om al die oude bekenden weer 'ns te zien, lokt hem steeds weer aan. Bovendien houdt hij het record. Hij heeft meer Monte Carlo-rally's gereden dan wie ook en dat record geeft hij niet graag uit handen. Maar er is nog een andere reden. Ook als hij nee zegt, weet Maurice Gatsonides dat hij er toch weer bij zal zijn. Hij kan er eenvoudig niet mee ophouden . . .

Elf jaar geleden was de motorkap van zijn wagen net groot genoeg om er alle bekers op te zetten die hij toen tijdens één rally in de wacht wist te slepen . .

Een rally is lang niet altijd een plezierritje: het kan een voortdurend gevecht zijn tegen de kou, slechte wegen en de grootste vijand van de rally-rijder: slaap!

ZORRO

DE GOUDEN HANGER

JE HEBT HEM GEMIST! WE MOETEN ER VANDOOR!
PIOEW!

DIE SCHURKEN KRIJG IK LATER WEL. DE VEILIGHEID VAN DE SENORITA IS NU BELANGRIJKER!

ZORRO! HOE WIST U DAT IK IN GEVAAR WAS?
U MOET VOORZICHTIG ZIJN, SEÑORITA. ER ZIJN MENSEN DIE HET NIET MET DE PLANNEN VAN UW VADER EENS ZIJN.

MAAR WAAROM NIET? MIJN VADER WIL DE MENSEN ALLEEN MAAR HELPEN!
RIJKE EN ZELFZUCHTIGE MANNEN WILLEN DE NIEUWE WETTEN VERHINDEREN. DOOR U TE ONTVOEREN DENKEN ZE UW VADER IN HUN MACHT TE KRIJGEN!

ZE KOZEN HET VERKEERDE SLACHTOFFER! MAAR DIE SCHURKEN HEBBEN MIJN GOUDEN HANGER GESTOLEN! HET IS EEN OUD FAMILIESIERAAD.
U KRIJGT HET TERUG, SEÑORITA. DAT BELOOF IK U.

GRACIAS! WE MOETEN NU EERST VOOR DE KOETSIER ZORGEN. HIJ IS GEWOND.
SI! DAARNA ZAL IK U NAAR DE HACIENDA VAN UW VADER BEGELEIDEN.

DIEZELFDE AVOND...
DON MIGUEL IS WOEDEND, RICO. ALS WE HEM SEÑORITA ESTEBAN NIET BRENGEN, KRIJGEN WE ONS GELD NIET!
NU WE DEZE GOUDEN HANGER HEBBEN, KAN DON MIGUEL ZIJN GELD HOUDEN!

MORGEN GA IK NAAR EMAND TOE, DIE HEEL WAT PESOS VOOR DIT DINGETJE ZAL BETALEN!
SI! WE ZULLEN RIJK ZIJN!

DE VOLGENDE MORGEN IN DE PUEBLO...
JUWELEN ALLE SOORTEN
JUAN GONZALES
DAT IS DE MAN DIE MIJN GOUDEN HANGER GESTOLEN HEEFT. IK MOET HEM VOLGEN, MAAR DAT NIET IN DEZE KLEREN!

VLUG, MEISJE! WE MOETEN VAN KLEREN RUILEN! IK ZAL JE ERVOOR BELONEN!
MAAR SEÑORITA,...

EVEN LATER, ENKELE KILOMETERS BUITEN DE PUEBLO...
DUS HIER IS HUN SCHUILPLAATS. VOOR IK HULP GA HALEN, ZAL IK EERST KIJKEN OF DE TWEEDE SCHURK BINNEN IS...

MAAR ALS MARIA PROBEERT IN DE HUT TE KIJKEN
OOOOH!
DACHT U DAT IK NIET GEZIEN HAD DAT U MIJ VOLGDE, SEÑORITA?

LAAT ME LOS!
NATUURLIJK, SEÑORITA... ZO GAUW WE U BIJ DE MAN GEBRACHT HEBBEN, DIE ONS HIERVOOR BETAALT!

OP DATZELFDE OGENBLIK IS DON DIEGO OP BEZOEK BIJ DE ONDERKONING...
VERTEL OP, MEISJE! HOE KOM JIJ AAN DE KLEREN VAN MIJN DOCHTER? WAAR IS ZIJ?
ZIJ WILDE HET, EXCELLENTIE! ZE ZEI DAT ZE EEN MAN MOEST VOLGEN, DIE ZIJ OP DE PLAZA ZAG!

DAT DWAZE KIND! WAAROM IS ZE OOK ALTIJD ZO EIGENGEREID?
DIT KON WEL 'NS ERNSTIG ZIJN. IK GELOOF DAT SWALLOW EN IK MOETEN INGRIJPEN!

NA HET VERHAAL VAN HET MEISJE VOLGT DON DIEGO, VERMOMD ALS ZORRO, HET SPOOR VAN MARIA NAAR DE HUT...
SPOREN VAN EEN WORSTELING! ER WAREN TWEE MANNEN BIJ DE SEÑORITA. WAARSCHIJNLIJK DEZELFDE TWEE, DIE HAAR GISTEREN PROBEERDEN TE ONTVOEREN...

INTUSSEN OP DE HACIENDA VAN DON MIGUEL, EEN RIJKE EN GEWETENLOZE GRONDBEZITTER...
U WERKT PRACHTIG MEE SEÑORITA!.. NU UW LEVEN OP HET SPEL STAAT, ZAL UW VADER DE NIEUWE WETTEN ZEKER HERZIEN!
NOOIT! DEZE WETTEN ZIJN ER JUIST OM MANNEN ALS U TE KUNNEN STRAFFEN!

KRAKS!
ZIJ HEEFT GELIJK, SEÑORES!
ZORRO!

ZORRO MAAIT DE TWEE SCHURKEN MET ZIJN ZWEEP VAN DE VOETEN...
KREK!
ZOEF!

DIT IS JE LAATSTE GEVECHT GEWEEST, ZORRO...
DAT DACHT U!

ALS MIGUEL OMKIJKT, SPRINGT ZORRO OP HEM AF...

DIE MANNEN VERKOCHTEN MIJN GOUDEN HANGER IN DE PUEBLO EN IK WEET AAN WIE. IK ZAL DE LANCIERS JUAN GONZALES LATEN ARRESTEREN!
SI, SEÑORITA! IK BEN BLIJ DAT U DIT NU 'NS NIET ZELF WILT DOEN!

DE ZWOEGER AAN DE NOORD-POOL

Terwijl een eenzame wachter op de uitkijk staat, ploegt de ijsbreker Glacier zich een weg naar de poolzee om daar de scheepvaart hulp te bieden.

Gaan de poolstreken het domein worden van de schepen die aangedreven worden door atoomkracht? Wie herinnert zich niet de fantastische tocht van de Amerikaanse onderzeeboot de „Nautilus" en zijn bemanning onder de ijskap? Nu vaart er weer een door atoomkracht aangedreven schip door de poolwateren, de ijsbreker „Lenin", die door Rusland in 1957 te water gelaten werd en nu nog mag worden beschouwd als de leider van de vloot op de kille zeeën.

Hoewel de „Lenin" al in 1957 van stapel liep, is dit schip met zijn 16.000 ton nog steeds de geweldigste ijsbreker ter wereld.

HET grootste deel van de Russische kusten ligt aan een ijszee. Het is voor de Russen noodzakelijk ijsbrekers te hebben, niet alleen om aflossing en voedsel te brengen naar hun wetenschappelijke en strategische nederzettingen aan beide polen, maar ook om de eigen havens en de zeewegen daarnaartoe open te houden. De Noordelijke zeeweg, de verbinding tussen Oost-Rusland en Siberië, is alleen maar te gebruiken dank zij de „Lenin" en andere ijsbrekers die de route voor de vrachtschepen openhouden, en ze naar de goede haven begeleiden.

De beroemde „noordoostelijke doorgang", voor het eerst gebruikt in 1878-1879, was een moeilijk te overwinnen hindernis gebleken. Dus zorgde Rusland voor een vloot ijsbrekers, voor een aantal meteorologische stations en een pool-luchtvloot, die voortdurend de toestand en de verplaatsingen van het ijs doorgeven. Er kwamen havens, en achter de ijsbrekers aan sjokten, als goederenwagons achter een locomotief, de vrachtschepen.

Laten we eens kijken naar de „Lenin" in volle actie met zijn 16.000 ton, zijn lengte van 134 meter bij een breedte van 28 meter en met zo'n 44.000 pk benedendeks. Dank zij z'n speciaal geconstrueerde voorsteven en zijn stalen huid werkt hij zich zonder veel moeite door een ijslaag heen van 2,40 meter dik! Het gaat misschien wat langzaam (in het ijs nog geen 4 km per uur), maar hij zorgt er toch maar voor dat het konvooi schepen in z'n V-vormig kielzog behouden op de plaats van bestemming aankomt.

Het gebruik van atoomenergie verleent de ijsbreker 'n grote voorsprong op de schepen die hun kracht nog moeten halen uit kolen of olie. Neem maar 'ns twee ijsbrekers met een zelfde tonnage. Het schip dat door atoomkracht wordt aangedreven, kan tien tot twaalf keer langer onafgebroken op zee blijven dan de „ouderwetse", die veel en veel vaker moet bunkeren of tanken.

Bovendien is het atoomschip zeker twee keer zo krachtig. Een groot gedeelte van de tonnage van de oudere schepen wordt opgeslorpt door de brandstof (bij een ijsbreker 3000 ton). De „Lenin" heeft een dagelijks gebruik aan „brandstof" dat alleen maar in grammen is uit te drukken.

SLA GAUW OM

DE ATOOM-IJSBREKER

Hoewel de „Lenin" al in 1957 van stapel liep, is dit schip nog steeds de geweldigste ijsbreker van de hele wereld. Het doel van dit soort schepen is: het mogelijk maken van navigatie in de wateren rond de polen. De „Lenin" komt door ijs heen dat een dikte heeft van twee en een halve meter, heeft een gewicht van 16.000 ton en heeft dank zij zijn atoominstallaties een vrijwel onbeperkt bereik

DE „LENIN"

1) Commandobrug; 2) bovenbrug met radio-antennes; 3) radarmast; 4) schijnwerper; 5) uitkijkpost; 6) radarpost; 7) radarantennes; 8) radarhut; 9) post van de roerganger; 10) bakboordlicht; 11) lozingsschacht; 12) antennes; 13) antenne en vlaggelijn voor signalen; 14) draaibare kraan; 15) seinmast; 16) seinbrug; 17) holle mast voor de luchtverversing; 18) de Russische vlag; 19) voorbrug; 20, 21 en 22) woonverblijven; 23) sloep; 24) ventilatiekokers; 25) bovendek; 26) sloependek; 27) helikopter-hangar; 28) helikopter; 29) kraan; 30) vliegdek; 31) lier en sleepkabel; 32) mast op het achterdek; 33) mast op het voordek; 34) verhoogd voorgedeelte van het schip; 35) windas met ankerkabel; 36) voordek; 37) toegang tot 38) stuurhut; 39) kombuis; 40) laadmast; 41) omloop; 42) halfdek; 43) boot voor algemene dienst; 44) sleepgat; 45) ankergat; 46) voorverblijven; 47) waterdicht tussenschot; 48) hutten; 49) turbogeneratoren; 50) een van de drie atoomreactoren; 51) turbogeneratoren; 53) achterverblijven; 54) waterdicht tussenschot; 55) elektromotoren, die de schroeven aandrijven; 56 en 57) hulpmechanismen; 58) elektrische noodcentrale; 59) tussenschot; 60) ruim; 61) tegenkiel; 62) ruim; 63) boegsteunen; 64) ijsbrekende voorsteven; 65) steunen achtersteven; 66) schroefastunnel; 67) schroef; 68) roer; 69) vlaggesein C.C.C.P., Unie der Socialistische Sowjet Republieken); 70) de commandant van de „Lenin": Pavel Ponomaryev; 71) de radarmast; 72) hoekmeter; 73) sirene; 74) radar; 75) vlag van de „Lenin"; 76) naamplaat van het schip; 77) in signalen de naam „Lenin".

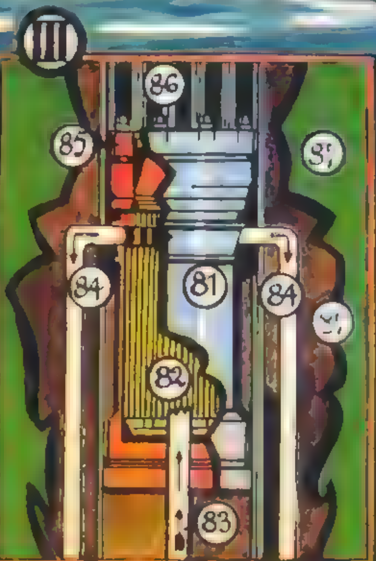
CONTROLE OP RADIO-ACTIVITEIT

78) geigertellers, toestellen die de radio-activiteit aangeven; 79) meters met een glazen masker voor; 80) staven voor het verstellen van de atoomzuil.

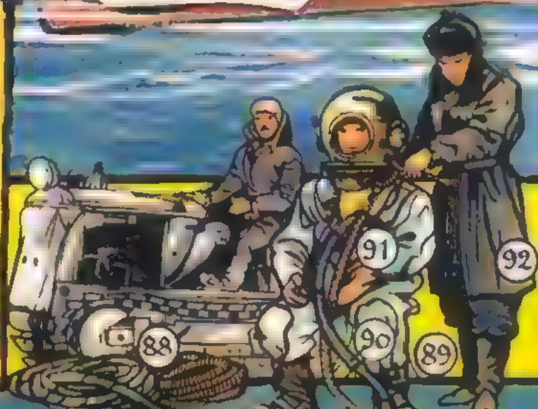
I

HENRI DIMPRE.

REACTOR OF ZUIL VAN DE „LENIN"

81) de reactor met de stalen buizen (82), die het uranium-oxyde bevatten omgeven door isolerende en beschermende mantels; 83) water van 248° wordt onder druk omhoog geperst en gaat dan weer terug (84) naar de verhitter, waar stoom ontstaat; 85) deksel van de kernreactor met controle-staven (86); 87) mantel tot bescherming en isolering.

UITRUSTING EN BEMANNING VAN DE „LENIN"

88) tractor met rupsbanden voor onderzoekingstochten op het ijs; 89) duiker; 90) zuurstofslang; 91) kabel; 92) bemanningslid schroeft de helm van de duiker vast; 93) technicus; 94) matroos; 95) „atoom"pak; 96) officier.

NAVIGATIE

97) commandobrug; 98) roerganger; 99) gyroscopische stuurinrichting; 100) magnetisch kompas; 101) spreekbuis; 102) repetitiekompas; 103) telefoontoestellen; 104) schakelkasten en controle-toestellen.

ЛЕНИН
LENIN

Pep
PLAAT

IV

NING

…oor on-
…ijs; 89)
… kabel;
…e helm
…cus; 94)
…officier.

…ganger;
…ichting;
…spreek-
…3) tele-
…sten en

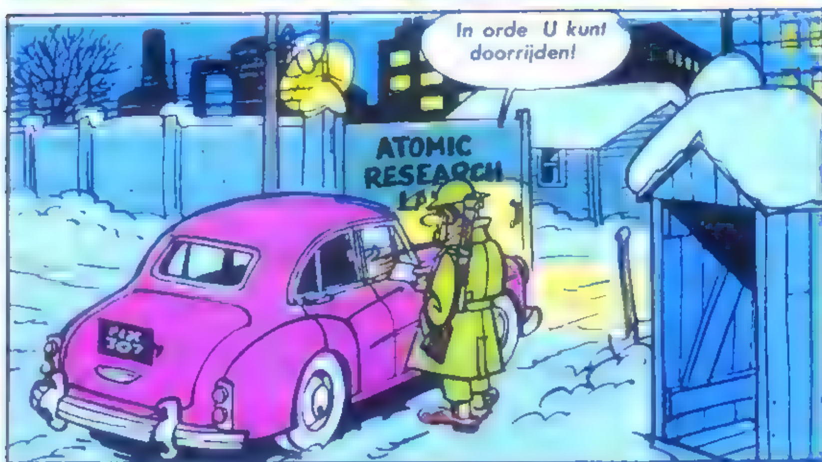
CLIFTON EN D

Zo, kapitein, vertelt u me nu maar eens hoe de zaak in elkaar zit. Daar ben ik erg benieuwd naar!
POLICE OFFICE

Het begon allemaal op 12 december. Op die datum werden namelijk belangrijke documenten, die betrekking hadden op het vreedzame gebruik van de waterstofbom, uit de brandkast van het laboratorium gestolen!

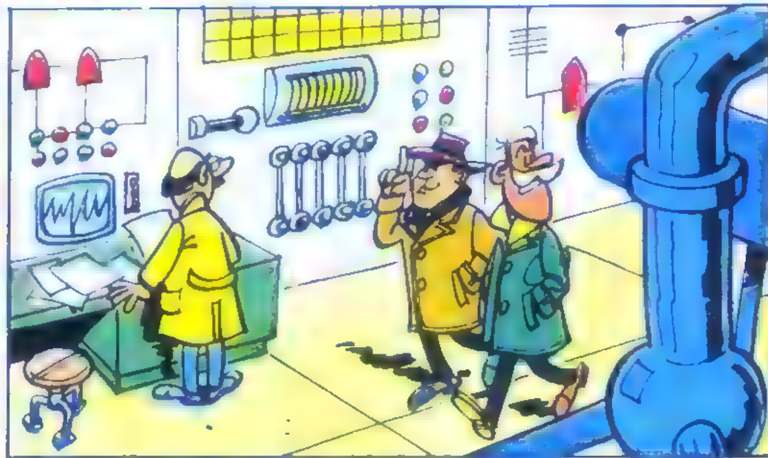
In orde U kunt doorrijden!
ATOMIC RESEARCH

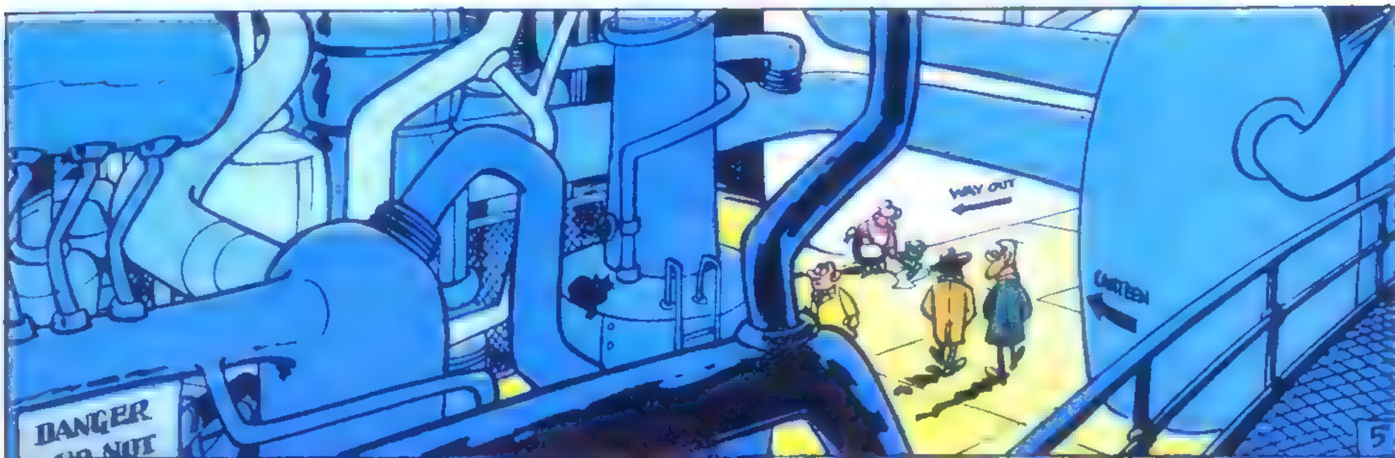

Maar, kapitein, het is me nog steeds niet duidelijk waarom ze nu juist Horsepower verdenken! Ik neem aan dat hij niet de enige was die in de brandkast kon komen.

Komt u maar mee, kolonel. U zult het straks allemaal wel begrijpen.

WAY OUT
CANTEEN
DANGER

E SPIONNEN

Kolonel Clifton krijgt te horen dat één van z'n vroegere padvinders, Osbert Horsepower, betrokken is bij een spionagezaak. Hij kan het niet geloven . . .

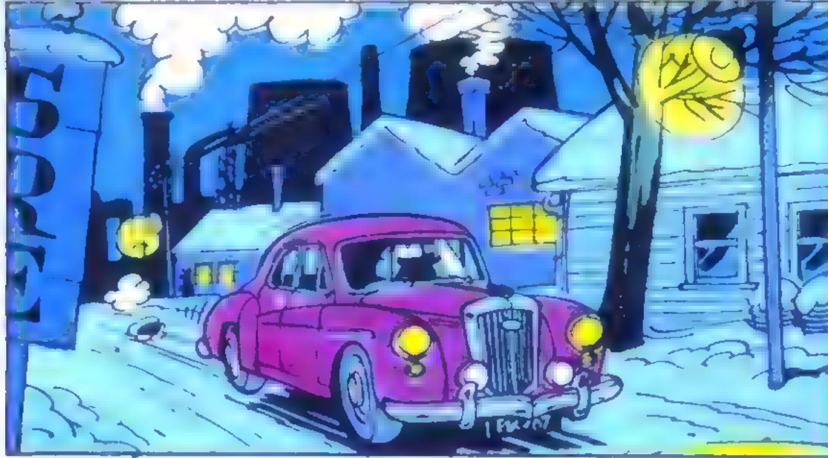

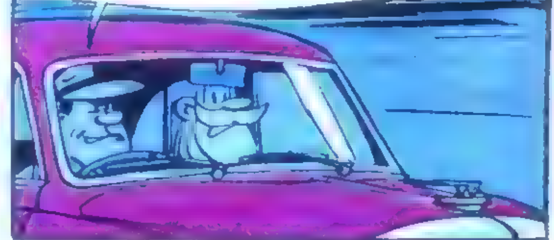

Zeg kapitein, wat heeft Horsepower eigenlijk tot zijn verdediging aangevoerd?
Dat hij niet begrijpt wat er met hem is gebeurd! Hij praat over geheugenverlies. . . de gebruikelijke uitvlucht!

Geheugenverlies? Dat is vreemd. Misschien werd hij gehypnotiseerd of gaven ze hem een verdovingsmiddel! Dat hoor je wel meer . . .
HA-HA!

Laten we ernstig blijven! Die dingen waar u het over hebt, gebeuren alleen in detective-verhalen!
Maar de werkelijkheid overtreft vaak de verbeelding, kapitein!

Ik zal proberen of ik niet wat meer te weten kan komen over de zaak, kapitein. Morgen ga ik de ouders van Horsepower in Puddington een bezoekje brengen.

Hij was toch zo'n beste jongen, kolonel! Hij had altijd alles voor een ander over!

Hij leefde voor de wetenschap en ging helemaal in z'n werk op. Wij begrijpen het niet. We zijn ervan overtuigd dat hij onschuldig is!

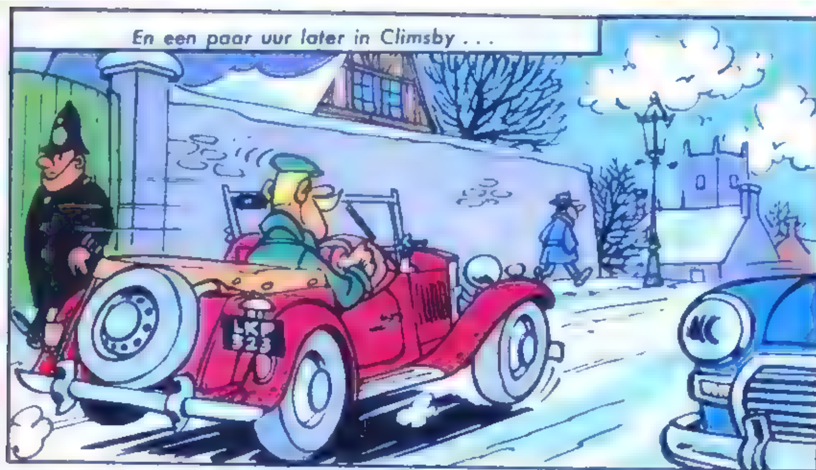
MIJN LIEVE KLEINE OSBERT! BOEHOEHOE!
Snik! Snik! Snuf! Snuf!
Toe, Gladys, huil nu niet meer!

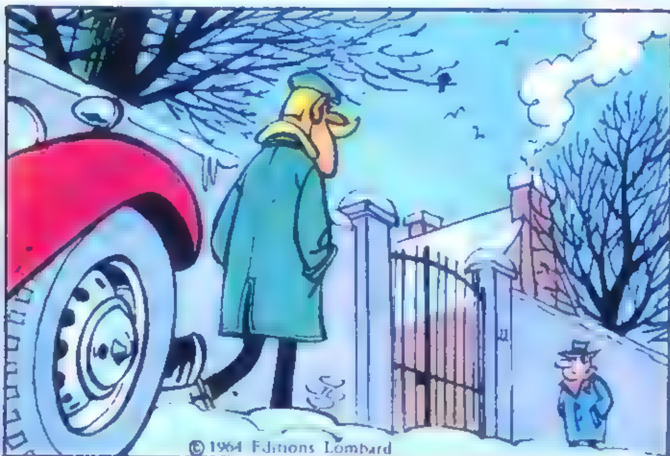
U kunt er van op aan, mevrouw Horsepower, dat ik alles zal doen om de waarheid te achterhalen of mijn naam is geen Clifton!
BLOEB!

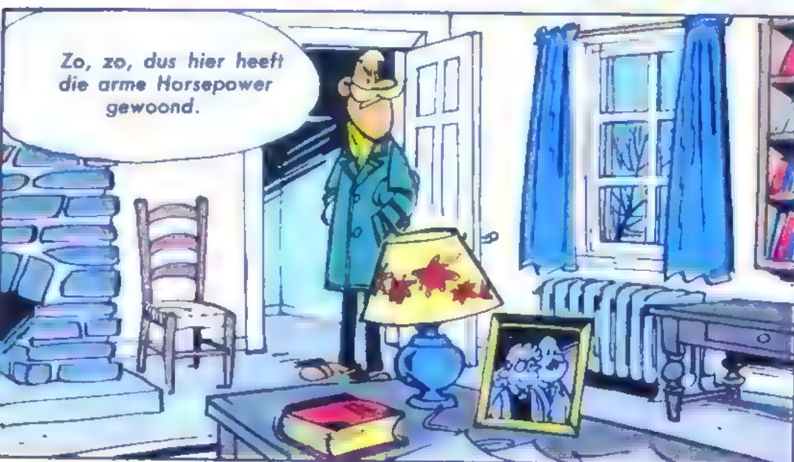
Ik heb er zo'n voorgevoel van dat er belangrijke dingen gaan gebeuren.

WORDT VERVOLGD

ZO KWAM ER BE

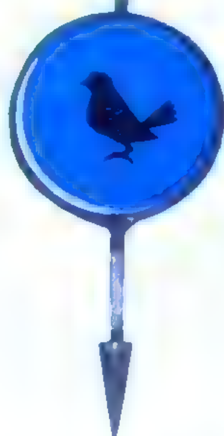

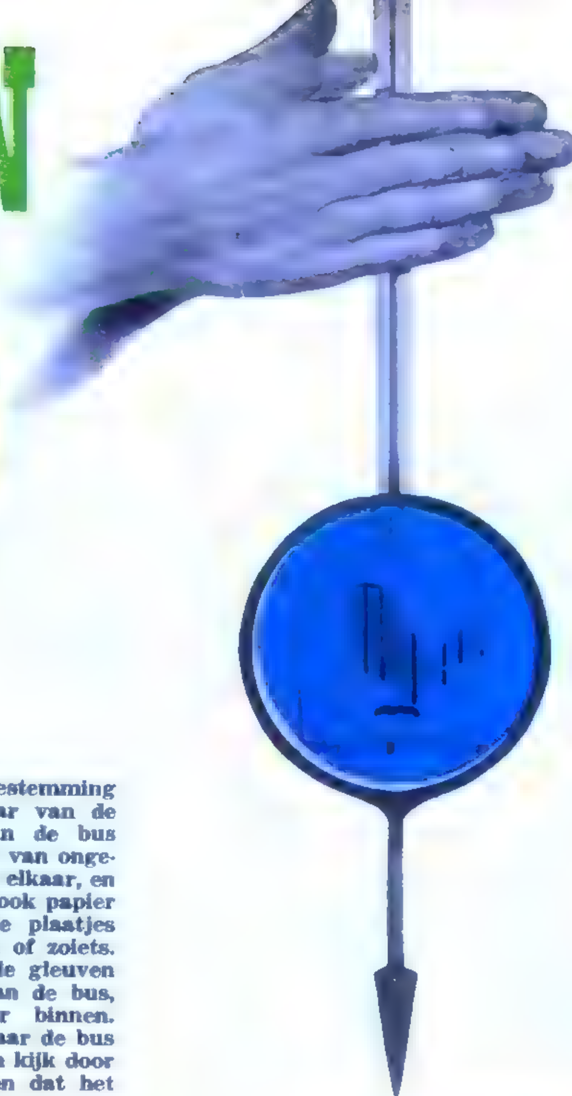
HET is het jaar 30.000 voor het begin van onze jaartelling. De holkunstenaar is net klaargekomen met een tekening op de muur van zijn hol. Het is een afbeelding van een rennend dier. Hij zou het dier daar werkelijk willen laten rennen, maar hoe? „Als u hem nou 'ns wat meer poten gaf, pap?" De kunstenaar staat zijn zoontje een beetje gek aan te kijken, maar om hèm een plezier te doen, geeft hij het zwijn er nog vier poten bij. Het is net of er nu iets meer beweging in zit. Toch moet het joch er steeds maar aan denken hoe leuk het zou zijn als dat dier ècht op de muur rende.
Onbewust ziet hij al uit naar de tekenfilm...
In het jaar 2000 voor Christus, nog maar 4000 jaar geleden, probeert een Egyptische kunstenaar een worstelpartij in tekeningen tot leven te brengen. Het is nog niet eens zo gek. Het lijkt op iets dat nog niet uitgevonden is. Op een strook, geknipt uit een film! De kleine Ramses, zijn zoon, kijkt met samengeknepen ogen snel van het ene plaatje naar het andere en dan is het net alsof de twee mannen echt worstelen. Natuurlijk weet hij dat hij het zich maar verbeeldt, en hij zucht.
Ook hij zou graag, zonder dat hij 't weet, een tekenfilm zien...
In 1842 speelt een jongetje in Frankrijk met een nieuw stuk speelgoed. Het is een ronde schijf op een stokje en het wordt „thaumatroop" genoemd, of wonderrad. Op beide kanten van de schijf staat een tekening. Als het jongetje de stok snel tussen zijn handen heen en weer rolt, ziet hij de twee tekeningen tegelijkertijd. Dit komt omdat zijn ogen het ene plaatje nog even vasthouden als zij het plaatje aan de andere kant van

WEGING IN

de schijf al zien. Dank zij deze merkwaardige eigenschap van het oog, zal de mens ooit plaatjes en foto's tot leven zien komen. Er zal eens zoiets komen als „film", maar dat gaat nog wel even duren!

Tussen twee haakjes: jullie kunnen best zo'n thaumatroop maken. Je snijdt twee ronde schijven uit een stuk karton en tekent op de ene een vogel, op de andere zijn kooi. Dan lijm je de achterkanten van de schijven tegen elkaar met ertussen een rond stokje. Wanneer je nu het stokje snel ronddraait, zul je zien dat het net is alsof de vogel in zijn kooi zit.

Tientallen jaren daarna komt een ander jongetje op een manier om tekeningetjes levend te maken. Zijn uitvinding wordt „stroboscoop" genoemd, of rad van leven. Het grappige is dat de plaatjes die in de stroboscoop worden gezet, óók op een lange strook zijn getekend, net als de Egyptenaar het 4000 jaar daarvoor had gedaan! Het jongetje speelt graag met zijn „toverbus" en steeds weer zet hij er andere stroken in, zodat hij ook steeds weer andere „films" te zien krijgt.

Een stroboscoop maken is echt niet zo moeilijk als je misschien denkt. Van karton maak je een ronde bus, die je op een draaiend vlak zet, de draaischijf van een pick-up bijvoorbeeld, maar dan moet je wel eerst de toestemming hebben van de eigenaar van de pick-up! Snij rondom in de bus gleuven, op een afstand van ongeveer vijf centimeter van elkaar, en teken op een smalle strook papier een serie opeenvolgende plaatjes van een stuiterende bal of zoiets. Plak de strook onder de gleuven langs de binnenkant van de bus, met de plaatjes naar binnen. Breng de draaischijf, waar de bus op staat, in beweging en kijk door de gleuven. Je zult zien dat het net is of daar echt 'n bal stuitert!

In het begin van deze eeuw vindt een jongen in de puinhopen van een afgebrande drogisterij een filmboekje, een blocnootje waarin op de hoeken van de bladzijden plaatjes staan, die schijnen te bewegen als hij de pagina's onder zijn duim laat doorflippen. Misschien ken je zoiets. En eigenlijk is hiermee de tekenfilm ontstaan. Het enige èchte verschil is dat de plaatjes niet meer op afzonderlijke bladzijden staan, maar naast elkaar op een strook celluloid. En als die plaatjes nu maar vlug genoeg na elkaar op een scherm geprojecteerd worden, is het net alsof Mickey Mouse en Donald Duck en al die andere tekenfilmfiguren daar echt voor ons dansen en spelen. Toch zijn het allemaal maar afzonderlijke tekeningetjes, maar na al die duizenden jaren is het de mens eindelijk gelukt er beweging in te krijgen...

Mickey en Goofy

AVONTUUR IN ALASKA

Mickey en Goofy zijn bij een Indianenstam terecht gekomen die in een tropisch dal midden in Alaska leeft. In dat dal is een rijke goudmijn. Twee schurken proberen de plaats van de mijn te weten te komen. Zij willen dat stuk grond kopen en de Indianen ervan verdrijven. Een van de boeven gaat met Mickey en Goofy mee, die hem proberen uit te putten, terwijl de andere bij de door hen gebouwde dam blijft. Als hij de dam doorbreekt, loopt het hele dal onder water . . . .

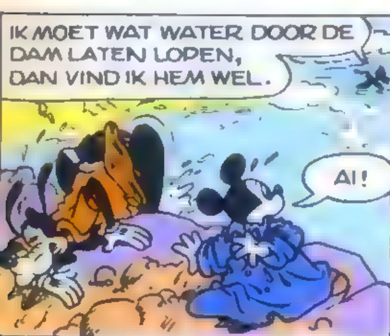

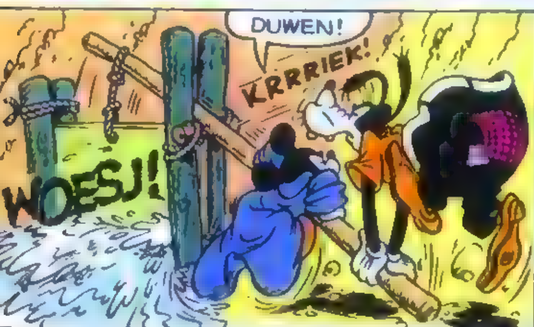
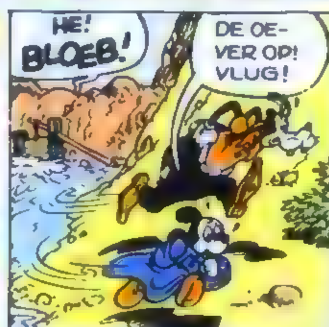
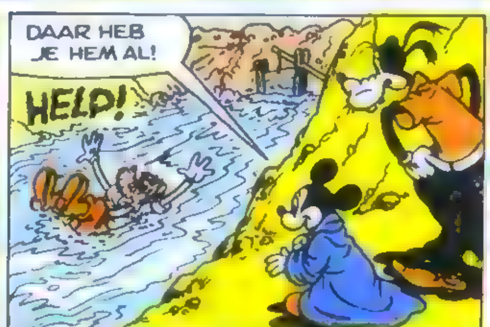

IK MOET WAT WATER DOOR DE DAM LATEN LOPEN, DAN VIND IK HEM WEL.
AI!

WAT IS DAT NOU WEER?!! HEE!
HIJ HEEFT ONS GEZIEN. SPRING!

OEF!
BENG!

Z'N PISTOOL SCHIJNT NOG GOED DROOG TE ZIJN!
ZOLANG HIJ DAT DING HEEFT, KUNNEN WE NIET VEEL TEGEN HEM BEG.. KIJK 'NS WAT ZE DAAR GEMAAKT HEBBEN!

DAT HEBBEN ZE WAARSCHIJNLIJK GEDAAN OM HET WATER VLUG WEG TE KRIJGEN ALS HET 'NS NODIG MOCHT ZIJN. HET IS NU NODIG!

DUWEN!
KRRRIEK!
WOESJ!

HE! BLOEB!
DE OEVER OP! VLUG!

DAAR HEB JE HEM AL!
HELP!

HELP!
NU GAAN WE NAAR HET MEERTJE DAAR BENEDEN, WAAR WE HEM ALLEEN MAAR HOEVEN OP TE VISSEN EN AAN DE SHERIFF TE GEVEN!

LATER...
DE SHERIFF WAS ERG BLIJ MET ONZE VANGST EN HIJ WIL DEZE KNAAP ER OOK GRAAG BIJ HEBBEN. HIJ ZOCHT ZE AL 'N HELE TIJD!
MOOI.

HIER ZIJN JE KLEREN. JE MOET ZE MAAR WAT INNEMEN, WANT JE BENT MAGERDER GEWORDEN!
DAT KOMT VAN AL DIE HITTE!

HIER IS EEN PAPIER, WAAROP STAAT DAT DE MIJN EN DE GROND ER OMHEEN VAN U IS!
VEEL DANKEN! WIJ IETS MOETEN DOEN VOOR JULLIE!

DAT HOEFT HELEMAAL NIET! WE WILLEN ALLEEN MAAR 'N RUSTIG PLEKJE WAAR WE KUNNEN VISSEN!
WAAROM JULLIE NIET BLIJVEN IN DAL ALS GASTEN VAN STAM?

JULLIE DAN VISSEN IN KREEK BIJ WARME BRONNEN!
W-WARME BRONNEN? EH...
IK WIL WEG UIT DIE HITTE HIER!

WAT VIND JIJ ER VAN, GOOFY?
NOU, HET LIJKT ME NIET GEK!

EN ZO...
HIER KUN JE VISSEN VANGEN EN ZE METEEN KOKEN!
PLONS!

ROB ROY

Tijdens de Schotse opstand tegen de Engelse overheersing in 1716 wordt Rob Roy, de leider van de Schotse clan MacGregor, gevangen genomen. Lady Gelngyll, Rob Roy's moeder, haalt de gouverneur in Schotland John Campbell over, haar te vertellen wanneer Rob wordt overgebracht naar het slot Stirling. Tijdens de overtocht wordt de koets, waarin Rob geboeid zit, door leden van zijn clan tegengehouden....

ROB GRIJPT DE HERTOG EN SLINGERT 'M NAAR BUITEN.

ROB HAAST ZICH NAAR INVERSNAID...
MAAR MOEDER, HOE WIST U DAT IK TERUG ZOU KOMEN?
OMDAT IK JE BEVRIJDERS STUURDE. DANKZIJ DE HULP VAN ARGYLL!

WAT! HEEFT U DIE VERRADER OM GENADE GESMEEKT?
HIJ IS NET ZO GOED EEN HOOGLANDER ALS JIJ, ROB! HIJ WIL GEEN OORLOG. WAAROM BLIJF JIJ ÓÓK NIET VOORGOED HIER?

OCH... IK GA NU NAAR DE HERBERG VAN HAMISH! IK ZAL ER ONDERWEG OVER NADENKEN.

ALS JE DAAR TOCH BENT, GROET HELEN MARY DAN VAN MIJ, ROB.
IK HAD KUNNEN WETEN DAT IK U NIETS OP DE MOUW HOEF TE SPELDEN.

EN IN DE HERBERG...
VEEL MEISJES ZOUDEN WAT GRAAG HET HUISHOUDEN BIJ ONS WILLEN LEIDEN, IN INVERSNAID, HELEN MARY!
DAT GELOOF IK GRAAG!

EN JIJ? ZOU JIJ....
NEE, ROB. JE ZULT EEN ANDERE HUISHOUDSTER MOETEN ZOEKEN!

HUISHOUDSTER? IK PROBEER JE_ EH... ALSJEBLIEFT HELEN MARY! WIL JE MET ME TROUWEN?
NATUURLIJK! WACHT IK AL NIET DRIE JAAR OP JE?

WAT GOD VERBINDT SCHEIDE GEEN MENS'
ENKELE DAGEN DAARNA IN DE KERK VAN GLEN MACGREGOR....

EN DIEZELFDE AVOND...
ZET OPZIJ NU AL JE ZORGEN, WIJ DANSEN TOT DE MORGEN

JE TOORTS OM HET HUWELIJKSVUUR TE ONTSTEKEN, HELEN MARY!
DANK JE, CALLUM!

BUITEN, ROND HET VUUR, WORDT HET FEEST STEEDS VROLIJKER....

MAAR OPEENS...

WORDT VERVOLGD

BOB SPAAK op zijn sport praatstoel

VREEMDE VOETBAL VERHALEN

JE komt in de sport de malste dingen tegen! Tenminste... als 't allemaal waar is wat je zo links en rechts van de mensen hoort. We waren, nu al weer een paar maanden geleden, met PSV naar Bulgarije, naar Plovdiv. Het was alles bij elkaar een flink gezelschap: spelers, bestuurders, pers en supporters. Bij die supporters moet één meneer geweest zijn die, toen hij eenmaal in dat stadion van Plovdiv zat (nadat hij dus 2500 kilometer had gereisd), aan zijn buurman vroeg: „Nou moet je me wel even vertellen wat het PSV-elftal is."

Zou het waar zijn? Ik weet 't niet. Je hoort de vreemdste verhalen. Bij een voetbalwedstrijd in de Schotse stad Aberdeen glipte een hond de tribune op. De kaartjesknippers probeerden 'm nog tegen te houden, maar de hond was aanzienlijk sneller dan zij en verdween tussen het publiek. Tien minuten later kwam die hond de tribune weer afzakken en omdat daarmee alles weer fijn geregeld was, lieten de heren hem passeren zonder naar zijn kaartje te vragen. Maar toen hij even later weer op kwam dagen en andermaal de tribune-trappen wilde bestijgen, hielden ze hem tegen. De hond had daar helemaal geen bezwaar tegen en bleef rustig staan om de heren in de gelegenheid te stellen te ontdekken dat hij aan zijn halsband een houdertje had waarin zich zijn abonnement bevond. Hij had recht op een vaste tribuneplaats bij alle wedstrijden. Hij liep alleen wat meer in en uit dan de tweevoetige toeschouwers, omdat een hond nu eenmaal... eh... tja, omdat een hond nu eenmaal vier poten heeft, waarvan hij er van tijd tot tijd weleens één op wil tillen als je voelt wat ik bedoel.

We hadden het over voetbal, nietwaar. Ik meen dat het in Brazilië gebeurd is. Ik geloof zelfs bij een wedstrijd van de club van Pele, het beroemde Santos. Men wilde de toeschouwers niet alleen voetbal van de bovenste plank laten zien, maar hen ook tijdens de rust aangenaam bezighouden. Wat was men van plan? Na de eerste helft van de wedstrijd wilde men een modeshow laten zien, een modeshow waarin badpakken getoond zouden worden. Niet door de voetballers natuurlijk, maar door jonge dames, door mannequins. Nu had de politie er om de een of andere reden bezwaar tegen dat die mannequins in badpak over de grasmat gingen wandelen. Daarom had men besloten, de show te verplaatsen naar het aan het stadion grenzende zwembad. Toen de scheidsrechter voor rust gefloten had, stroomde het stadion half leeg, want velen wilden naar de badpakken kijken. De show was een groot succes, zó groot, dat, toen de voetbalwedstrijd weer begon, het stadion nog steeds half leeg was. En zo bleef het; waarna een van de Braziliaanse kranten schreef dat de wedstrijd tussen Pele en Miss Badpak in een 1—0 overwinning voor de Miss was geëindigd.

Maar nu even alle gekheid op het bekende „stokkie". We hebben het toch over voetbal en dan kunnen we meteen wel even iets aan de geschiedenis van deze populairste tak van sport doen.

Je herinnert je dat vorig jaar oktober in Londen de wedstrijd van Engeland tegen de Rest van de Wereld werd gespeeld. Dat gebeurde dan ter gelegenheid van het 100-jarige bestaan van de Engelse Voetbalbond; en al had die wedstrijd dan niet zo verschrikkelijk veel om het lijf, het was toch iets aparts en het was bovendien een soort eerbewijs aan de Engelsen, die meer dan wie ook **aan** en **voor** voetbal hebben gedaan. Op 26 oktober 1863 werd die Engelse voetbalbond opgericht, de Football Association. Weet je dat men in die eerste jaren het voetbal wèl al met elf tegen elf speelde, maar dat er nog geen sprake was van een vaste opstelling met midvoor en rechts- of linksbuitenspelers? Zelfs een keeper kende men nog niet! Het liep allemaal maar door elkaar. En wist men veel wat een hoekschop was? Welnee, de corner werd in 1873 ingevoerd en het schot op de lat werd pas in 1875 mogelijk, omdat men voor die tijd geen doellat, maar een soort doeltouw kende. En de scheidsrechter? Die kwam in 1880 op de proppen. En nu vraag ik me af op wie de toeschouwers in de jaren vóór 1880 moesten schelden...

DE GRUMMAN E-2A HAWKEYE

TECHNISCHE GEGEVENS

GRUMMAN E-2A HAWKEYE:

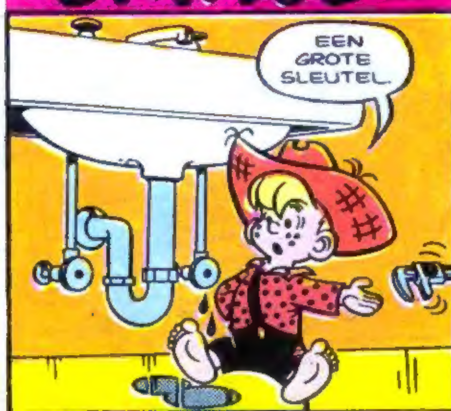
Afmetingen: spanwijdte 24,56 m, lengte 17,17 m, hoogte 4,88 m.
Gewichten: startgewicht 22.450 kg.
Motortype: twee Allison T56-A-8 schroefturbines van 4050 pk.
Prestaties: zijn nog niet bekend gemaakt.

ER vliegen in Amerika bij de marine vliegtuigen rond die voorzien zijn van een grote „pannekoek" boven op de romp, die een radarantenne bevat. Aanvankelijk waren die op Constellations aangebracht, later op Grumman Tracers. De nieuwste machine met deze reusachtige radarantenne is de Grumman Hawkeye (Haviksoog), die nu bij de Amerikaanse vloot in dienst is en o.a. van vliegdekschepen opereert. De eerste Hawkeye vloog op 21 oktober 1960. Het toestel voert vijf man bemanning mee en kan urenlang boven zee hangen. De bedoeling is, dat met behulp van de radar vijandelijke vlooteenheden worden opgespoord. De reusachtige radarantenne draait tijdens de vlucht in het rond met een snelheid van 6 toeren per minuut; ze kan 0,61 meter worden omlaaggedraaid wanneer het vliegtuig aan boord van het vliegdekschip in de hangar moet worden ondergebracht. De Hawkeye is met schoefturbines uitgerust en heeft, zoals we op de foto zien, maar liefst vier kielvlakken. De beide motoren drijven vierbladige propellers aan. Bewapening wordt gewoonlijk niet meegevoerd.

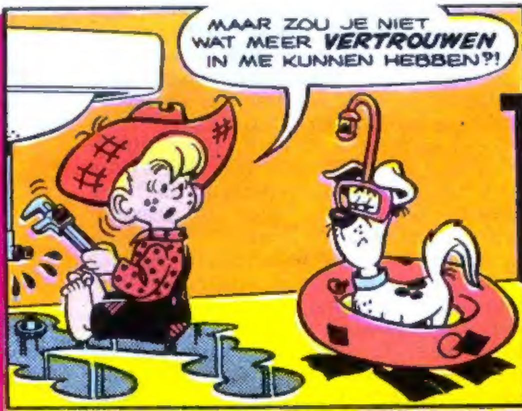
Deze Hawkeyes zijn de „ogen" van de Amerikaanse vloot en hebben als zodanig een uiterst belangrijke taak. Het is een fantastisch gezicht om deze vliegtuigen, met hun enorme pannekoeken op de romprug, van de Amerikaanse vliegdekschepen te zien opstijgen. Ze worden door een catapult de lucht in geslingerd. Bij de landing gebruiken ze de dekhaak achter onder de romp, die de dwars over het vliegdekschip gespannen kabels grijpt om het toestel binnen korte afstand af te remmen. Ook bij de Amerikaanse vloot die in de Middellandse Zee gestationeerd is, zijn deze Hawkeyes ingedeeld.

HUGO HOOFTMAN

BARTJE

KUIFJE

HET GEHEIM VAN DE EENHOORN

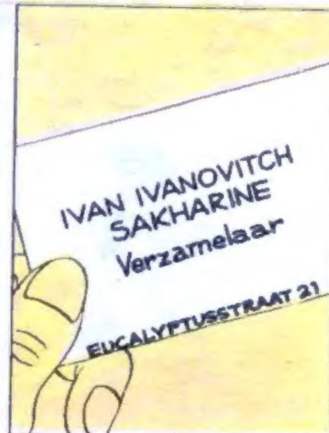
Kuifje heeft een scheepsmodel gekocht dat er precies zo uitziet als 't schip de „Eenhoorn" op een schilderij, waarop ook een der voorvaderen van kapitein Haddock staat. Het model wordt gestolen . . .

HET GEHEIM VAN DE EENHOORN

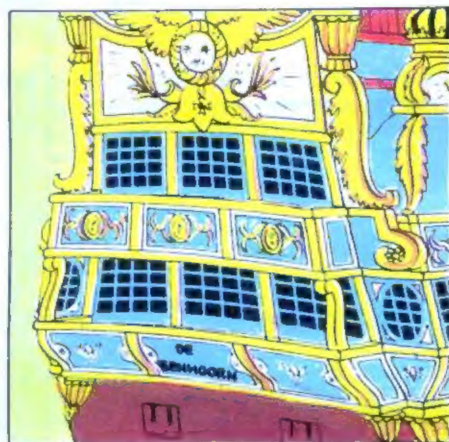

PEP - Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497.
Telefoon 020 - 73 13 61. Prijs 45 ct., per week 35 ct. (postabonnementen ƒ 4,55 per 13 nummers. Giro 33 00 21).
Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.

